

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annvæ Litteræ Provinciæ Mediolanens. Anni M.DC.VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69662)

I.

ANNVÆ LITTERÆ
PROVINCIAE MEDIOLANENS.
ANNI M. DC. VI.

M Abuit hoc anno Prouincia
Mediolanensis socios trecentos
triginta sex. In Domo Profes-
sa Mediolani triginta duos. In
Collegio Brerano septuaginta
tres. In Genuensi Professorum
Domo duodetriginta. In Collegio tredecim. Qua-
draginta tres in Domo Probationis. In Taurinensi
Collegio viginquinque. In Monte Regali
quindecim. Duodecim Vercellis. Aronæ qua-
draginta quatuor. Quatuordecim Cremonæ.
Nouocomi tredecim. Bastiæ in Corsica septem. In
Residentiis, Alexandrina sex, Ticinensi quinque.
Nicææ duos. In Missione ad Vallem Clauenam
unum. Migrarunt e vita duo. In Societatem ad-
sciti duo supra viginti.

DOMVS PROFESSA ME-
diolanensis.

D iuturne de cōtrouersis bonis inter principes
uiros ciuitatis composita lites, cum maximè
timendum esset, ne multis ultro, citroq; offensio-
nibus exacerbatis animis, ius omne cum publica
multorum pernicie ad arma transferrent. Ge-
neuenses duo ad auitam Religionem perducti. Tur-
ca a nostris Christiana mysteria edoctus, deserto
A Maho-

Mahomete baptizatus est. E vinculis tres corrogata pecunia exempti. Omnium peccatorum Indulgentia concessa ijs, qui rite sacramentis expiati ad nostram adem supplicatum irent. Solemnioribus diebus Diui Fidelis, cui dicatum templum est, Circumcisionis Domini, & publicarum precum quadraginta horarum bacchanalibus feriis, templum nostrum confitentium & communicantium longe solito maiore frequentia magis, quam splendido de more apparatu insigne reddidit. Magni ieiunij tempore, vt ternis tantum quaque hebdomada diebus concio haberetur, fractæ senio concionatoris vires effecerunt. Sed compensauit alterius diei cessationē alterius frequentia & fructus. Sic satis uno tantū exemplo notare, ut usitata magis omittantur. Nobilis mulier difficultate partus acerbè conflictata, cum valde periclitaretur, suadente nostro sacerdote, p se ut in templo sanctissima Hostia exponeretur, cum petiisset, gratam fuisse Deo pietatem exitus comprobauit, liquidem sub vesperam incolumis mater incolumem foetum edidit. Fuisse pariter multis præsens remedium, & spectris Dæmonum absterrendis, & morbis corporis depellēdis, à nostris cereæ cœlestis Agni imagines suppeditata.

Sensit & muliercula nostrorum opem. Hæc mariti acerbitate in desperationem versa, ad suspendium voluntarium tamquam miseriarum vltimum confugit. Aptat trabi restem, collum inserit, defilit è scamno, sed quæ Dei misericordia est, vicini forte prospicientes per fenestram infœlicem fœminam

minam de trabe pendentem aspiciunt, accurrunt protinus, effringunt fores, funem rescant, mulierem adhuc spirantem animaduertunt. Accerfitur vnus è nostris non inuento Parocho; Aduolat hic; mulierem reuocato animo meliusculè habentem magno pietatis sensu admisi facinoris admonet, tum scelus exaggerat; Maritum vocari iubet, eiusdem grauibus verbis increpat seueritatem, denique multis astantibus vtrumque conciliat, mulieris prius animo Confessione criminum expiato, quæ non ita multo post conualuit. Vir æquè nobilis, & potens famulis dumtaxat quatuor comitatus, ab inimico inuasus armata manu, uno è suis amisso, duobus vulneratis, vix ipse cum quatuor euasit è pugna. Hæsit alius animo accepta iniuria, vt non nisi de vindicta cogitaret, sed illi præcipuam explendi odij materiam subitanea inimici mors ademit. Ergo in superstites socios facinoris ira conuersa, omnes ut proscribantur impetrat.

Ex illis vnus cum non sibi satis cauisset, in vincula coniectus securi percutitur. Alterum ipse per ficarium è medio tollit. Sed horum sanguine expletur vlciscendi libido, donec vnus superfit.

Dum igitur reliquis numerata peccunia per nefarios homines ex insidiis mortè molitur, fit certè Deo volente vni è nostris obuiam, cum quo aliàs egerat. Excipit sacerdos noster iniuriæ tenacem hominem, atque vltionis auidum, iucundo atque hilari colloquio. Mox sese paulatim ac prudenter, idè ille noster insinuans, cum

huiusmodi sermonem inseruisset, & quæ precibus quæ rationum momentis à concilio cædis deducere conatur. Quid plura sic apposita oratione iratum hominem expugnauit, ita prorsus ex animo omnem absterfit ulciscendi cupiditatem, ut paucis post diebus, quæ dederat necis mandata commutarit. Capitalis facinoris reus præteritæ vitæ peccatis apud nostrum sacerdotem depositis, ita est ab eo salutaribus monitis confirmatus, ut non modo se promptum ad noxas supplicio libenter luendas præbuerit, sed præterea magno sensu doloris prædicaret, nullum esse tam turpe genus mortis, nullos tam acerbos cruciatus, quam suis sceleribus, ac flagitijs deberentur, quosq; etiam esset hilari animo sufferre paratus; eademque constantia mentis pie mortem obiit.

Tres in societatem admissi; Aliis idè expetentibus res in præsens negata, data tamen spes in posterum, satis enim ex procellis vicinæ Prouinciæ numerus præsertim coadiutorum est auctus. Nec vero mulieres pietatis palmam viris concesserunt. Virgines multæ ex iis, quæ nostrum templum frequentant ad varia coenobia animum appulerunt. Aliæ tenuioris fortunæ domi suæ sese DEO consecrarunt. Gubernator Ciuitatis quam sit in nos propenso animo, frequens ad ædem nostram aduentus, sæpe submissa cibaria, aliæque eleemosynæ nomine per multa aperte declarant. Illustrissimus Cardinalis Borromæus se nobis in omnibus longe quam alias beneuolum præstat. Eius est in nos tanto Præsule digna liberalitas, & mansuetudo, præsertim amplissimis beneuolentiæ verbis condita, quæ

quæ quantinos faciat, non obscure testantur. Deus hanc illi in nos propensam voluntatem conseruet, ut est in nobis illi quaquam ratione gratificandi studium.

Præter ea, quæ ad necessarios vsus in dies pia ciuium liberalitas suppeditat, vnus, cuius haud est jam pridem in nos obscura beneficentia, centum aureos attribuit, alterius liberalitate, cuius nomen non ignorat, qui cuncta tuetur. Argentus lychnuchus quinquaginta ferme aureorum ante aram Transfigurationis appensus est, eiq; ad ignem perpetuo alendum redditus attributi. Reliqua quæ ad templi sacram suppellectilem accedere hoc anno, trecentorum aureorum summam excedunt.

COLLEGIVM ME-
diolanense.

Illustrissim. Cardinalis Borromæus inuitatus a P. Prouinciali in nostro templo rem Diuinã fecit, discipulosque omnes sacro epulo excepit, ad eosdemque non elegantem minus, quam ad omnem pietatem accommodatam sub sacro adhortationem habuit. Post hæc Domum ingressus, familiariter variis de rebus differens cum P. Prouinciali aliisque Patribus, non nihil commoratus est, futurus alioquin apud nos tota die, uti sperem dederat, nisi minus commoda valetudo prohibuisset. Nostrorum Beatorum fama augetur in dies, & miraculis

raculis etiam comprobatur. Adolescens quidam tertiana laborans, cum febris accessio expectaretur, illam B. Stanislai ope implorata, non modo planè depulit, sed qui debilitatis viribus vix moveri poterat, repente exiliens è lecto, magna omnium admiratione ad nostrum Collegium conuolauit.

Alter è Societate doloribus ex intestinis obnoxius, cum is vrgeretur acerbius aliquando, ita vt prope exanimaretur, B. Aloysii Gonzagæ fama excitatus, contra vim morbi eius implorauit auxilium, plane confidens non minus benignum futurum in suos, quam quotidie in alienos fuisse referretur. Haud spe frustratus est sua. Dolor continuò remittere cæpit, omniq;e prorsus molestia intra dimidiæ horæ spatium liberatus est. Idem eodem B. Gonzaga deprecatore vsus, non mediocrem etiam à Deo peccatorum suorum dolorem impetrauit. Iphis verò B. P. Ignatio, & Xauerio sacris diebus, vtriusque, quæ in templo est, magnifico apparatu exornata effigie, sacrum Scholasticarum domestici, quam externi omnes iniere conuiuium. Quod ad domesticos pertinet, non minus pietatis officia, quam ingeniorum studia vigent.

In varias Urbis partes distributi nostri diebus festis doctrinæ studium acriter promouent. Per Quadragesimæ tempus in finitimis pagis multi conciones habuerunt. Alij vicatim per Urbem, alij ad templi valuas, quo tempore Discipuli ad sacram conueniunt, eleemosynam petunt pauperibus vinctis distribuendam. Res sacra Tem-
pli

pli sacrificantis sacerdotis non exigui precij ornatus argenteo calice, quatuor item argenteis candelabris affabrè factis est aucta.

COLLEGIVM GENVENSE.

TRes à Mahomete ad Christum adducti. In ergastulis nostrorum hortatu adducti non pauci ad expiationem criminum. Domi nunc primum iis ex discipulis, qui B. V. sodalitem non frequentant, festis diebus in ipsis exedris Catechismus explicari cœptus. Pacificationes aliquot compositæ. Nos comiis tanto ardore sodales inferuunt, vt non nihil moderandi fuerint, cum præsertim increbuisse, nos Adolescentes in Societatem admittendos, hoc prius Christianæ pietatis & humilitatis officio experiri. Nouem in Societatem admissi, quinque supra triginta eandem habent in votis. Aliis Religiosis ordinibus vndecim adscripti. Quatuordecim idem meditantur.

Adolescens quidam à procaci foemina ad faciaius inuitatus, non ipse modo de se, verum etiam de impudica muliercula gloriosè victoriam reportauit. Eam siquidem genua flectere adegit, sibi que coram DEO polliceri, nil tale in posterum ausuram. Adolescens natura alioquin præferuido ingenio, à petulâti socio colapho exceptus, non alia ratione, quam altera oblata maxilla, iniuriam ultus est. Alter seminudi pauperis miseria commotus, detractum à digito anulum illi ad coëmendas vestes, quibus tegeretur, dono dedit. Quidam etiam suam in Societatem beneuolentiam egregiè significauit. Is in quosdam cum incidisset B. Ignatij, ac Societatis nomen carpentes, veritatis, ac Societatis amore

PROVINCIA

impulsus facere non potuit, quin eorum verbis saltem linguæ petulantiam castigaret; idemque interrogatus, nunquid innocentiam B. P. Ignatij sanguine tueri paratus esset, prouoluit in genua, hilari vultu gladio, quem perditus intentabat, aperto sinu pectus obtulit. Etsi enim ut credibile est, mens fuit tantum nefario illi adolescentis experiri constantiam, aut à se repellere, non tamen per hunc stetit, quin suam erga B. P. Ignatium obseruantiam vere contempto vitæ periculo testaretur.

Parthenius Sodalitæ cum uniuersæ vitæ noxas sacra Confessione delere peroptaret, nec facile peccata reuocare posset in memoriam, id a B. P. Ignatio enixe petere institit, voto etiam se Societatis obstringens, si fieret voti compos. Miradictures. Eodem puncto temporis ita sese illi uniuersæ vitæ crimina ante mentis oculos obiecere, ut plane sibi ea in tabella depicta intueri videretur.

TAVRINENSE COLLEGIVM ac missio Bibiana.

Octo bonæ spei Adolescentes societatem sunt amplexi: Plures expectant. Alij in alias Religiosorum familias admissi. Veneratur in dies magis Ciuitas tota Beatos nostræ Societatis, præsertim B. P. Ignatium, & B. Aloysium Gonzagam, ob accepta singularia ab ijs beneficia. Serenissimus Dux pro sua erga Societatem voluntate, non desistit de nobis bene mereri.

Filios

Filios, & filias natu minores duas de Societate sacerdotem à Confessionibus habere voluit. Reliqui Aulici maximam partem expiandis animi noxis pariter nostros adhibent. Redeuntes ex Hispania maiores natu Principes, atq; præter ædes nostras procedentes honorifice à nostris excepti. Alter è nostris in vicino oppido tanta confluentium multitudine auditus est, vt cum per amplexum alioquin templo excluderetur multi, scalis ad motis ad fenestras plerique ascenderent, ne diuino eloquio frustarentur. Audiendi studium non magis faustæ sæpe acclamationes, gemitus, & lachrymæ, quam mutationes morum & vniuersæ vitæ expiationes comprobarunt. Doctrina Christiana non solum in multis templis vrbis, sed etiam in vicino pago rudibus magno concursu, & fructu explicata. Quo tempore maxime efferuescit stultorum infania, ornatu quam maximo hoc anno primum in nostro templo quadraginta horarum supplicatio habita, ciuitatem vniuersam à ludis ad Deum conuertit, tantique fuerunt ad ædem nostram concursus, vt mature præoccupatis locis, multo plures, quam quibus pateret ingressus, aditu templi prohiberentur. Supremus Cancellarius ter frustra conatus multitudinis agmen perumpere, denique per Collegium in odæum concessit. Auxit etiam Serenissimus Dux sua præsentia collaudata pietate celebritatem. Nec solum Catholicis auxilio, sed etiã Hæreticis nostri salutis fuerunt. Geneuë quidã qui apud Theodorum Bezam insignem hæresiarcham impias à puero opiniones hauserat, piorum quorundam hominum consilio ad nos diuertit. Hic à nostris exceptus, & in sutrina occupatus, donec errores de-

disceret, variis modis grauius saepe à Satana oppu-
 gnatus est. Nunc n. ad odium nostrorū extimulabat,
 aliàs alliciebat ad amorem Patriæ, interdum vt ad vi-
 cinos hereticos adiret, aliquando èt vt sese præcipitè
 daret è fenestra, auctor erat. His perturbationū flu-
 ctibus æstuantem forte Gallus quidā, qui & ipse non
 ita multo ante, dānata perfidia, ad Catholicos se re-
 ceperat, cōuenit, ex toto vultu, & sermone amicū
 dæmonis insidijs obnoxiiū facile apprehendit. Ami-
 cè monet, dehortatur à cōcepto scelere, sedare qua-
 cunq; ratione potest, perturbatam mentem aggre-
 ditur. Libellum etiā discedēs ad id satis oportunum
 tradit. Sed Hæreticus eo perlecto, quod Pontificis
 auctoritatem tueretur, Hæreticorumq; insaniam
 refutaret, ita exarsit, vt & amicū maledictis proscin-
 dere, & fugam acrius meditari cœperit. Interea no-
 stri salutaribus consilijs hominem iuuare, errores de-
 tegere, argumentis conuincere, instare, obsecrari, vt
 resipiscat, sed frustra. Deniq; moræ impatiens sacra
 syndone solēni die, in salutato hospite, Geneuā ver-
 sus iter corripit. Mirū dictu, vix alterum miliare pro-
 gressus vir bene robust⁹ repēte virib⁹ destituitur, se-
 denti præ lassitudine liberali admodum facie adole-
 scentulus fit obuiam, saluteq; de more dicta, mæro-
 ris, qui sese in facie prodebat, idiomate Gallico cau-
 sam sciscitatur. Consilio cognito: O te miserum, ex-
 cepit. Ita ne suadentis Satanæ calliditates ignoras?
 Quid furis demens? Quid mortis laqueos repetis, è
 quibus Dei beneficio semel auolasti? Redime si sapis
 stultitiam saniore consilio, mecumque in urbem re-
 di. Durus, atq; obfirmatus animus his vocibus emol-
 liri ac flecti non nihil visus est. Saltem consilium da-
 mnare

mnare cœpit, quod tanta cum ingrati animi significatione Patres deseruisset, quorum in se per duos menses omne genus officij, & charitatis fuerat expertus. Ergo verbis adolescentis acquiescens ei se comitem adiungit, eiusque in itinere mirificè sermonibus delectatur. Ut autem appareret causa defatigationis, cum sanitate mentis rediere vires. Ad vrbis portas cum peruentum esset, dum aliò forte flectit oculos, fidus ac salutaris socius apparere desijt, repente subductum ex oculis cum diu quæsijisset, ac sæpe vocasset frustra, tandè ad Patres peruenisse rat^o, vt tota de re certiores faceret, citato & ipse gradu ad Collegium aduolat. De adolescente percunctatur. Admirantibus illis quid hoc rei esset, magis ipse admirabundus rem totam aperit. In ipsaque narratione, quasi ea obductas nubes dissiparet, miram quandam mentis serenitatem intueri cœpit. Haud dubitandum, Custodem Angelum suæ curæ commissò acceptabili forma adolescentis consuluisse. Paucis post diebus abiurata publicè Hæresi Ecclesiæ Catholicæ restitutus est, cumque ab Archiepiscopo ad amplexum admitteretur, se flammam sibi è pectore erumpentem sensisse testatus est, qua liberatus perfectam tranquillitatem inuenit. Is postea satis in fide confirmatus, conquisitis elemosynis, Romam ad Apostolorum limina peregrinationem suscepit.

Qui Patres Bibianæ resident, haud inutiliter in locis hæresibus infectis operam posuerunt. Tenebra ætas Catholicæ Religionis rudimentis magna cura instituta. Hæretici quinque à Caluino ad

Christum

Christum traducti, confirmati nutantes in fide. Ad defectionem spectantes ab incepto deterriti. Catholici ad omnem pietatem instituti, ad eamque morum integritatem redacti, ut eos vel ipsi Hæreticorum ministri admirentur, & (quæ vis virtutis est) pro suggestu suis ad imitandum proponant. Prava etiam consuetudo omninoque à Christianis moribus abhorrens, quæ his in locis inueterauerat, debacchandi per sacri Aduentus ferias, in honorem S. Nicolai, & Catharinæ Virginis Dei auxilio sublata est.

COLLEGIVM MONTIS REGALIS.

Inductus frequens sacrorum usus, cum vix præter paucos admodum reperiretur, qui sæpius quam semel aut iterum singulis annis sacræ mensæ accumberent. Episcopi incredibilis est erga nos beneuolentia. Declarant hoc apertè rerum nostrarum tutela, liberales eleemosynæ, facultas omnis, quam habet à quibuscunq; conscientie vinculis peccatores eximendi, nostris sacerdotibus liberaliter concessa, ad confessiones excipiendas admissi nostri confesarij sola Patris Rectoris approbatione. Familiaritas cum nostris, ut nonnunquam præmissis prandio apud nos esse non nolit. Accidit quod tantam in nos beneuolentiam auget, & nostrorum pariter in Ciuem amorè testaretur. Nocte intempesta nescio quo casu peracerbum in æde primarij ciuis incendium excitatum est. Datum campanæ, tubarumque signam notum ciuibus ad poscendam opem terruit ciuitatē vniversam. Subito experrecti nostri sacerdotes atque

tes atque Magistri, ac fratres omnes ad propulsandum periculum primi omnium conuolant, omni ope vagantem ignem cohibere aggrediuntur. Alij flammarū voragini rem domesticam subtrahere, alij aquarū plena vasa conuehere, alij catenas appendere ad ea facilius ac citius vacua; ac plena sustollenda vicissim, ac demittenda, alij singulis officia distribuere, ne mutuo impedirentur. Vicit constans charitas flammarum iras, breuique omnis ignis licentia compressa. Hæc non obscuri amoris argumenta nobis ciuitatem antea beneuolam deuinxerunt, vt per multos dies, domi, foris, in cōpitis ac vicis, omnes de nostrorum humanitate singulari & charitate loquerentur. Auxit hic etiam mirum in modum nostrum nomen in Venetorum inobedientia singularis Societatis erga Pontificem obedientia, sic enim palam dictitant, eam demum esse veram virtutem, quæ rebus aduersis nitet, aurum contemnit, & opes, proprias ædes deserit, omniaque potius libenter perferat, quam vt aliquid sibi labiis adspergi permittat. Accedat his quæ diximus velut in cumulum, concionatoris è Dominicana familia, propter senectutem, vitæ integritatem & doctrinam summæ apud omnes auctoritatis, atque de Religione Taurini Quæsitore, nostræ societatis encomium. Is enim pro cōcione in æde principe nostros sacerdotes & magistros viros solidæ virtutis, sanctissimæ vitæ atque doctrinæ singularis esse, addiditque ad extremum, à ciuitate inter præcipua sui vel ornamenta, vel præsidia collocandum esse, quod nostros suo foueret amplexu. Serenissimus Sabaudia Dux cum duobus minoribus natu filijs, aliis duobus principibus

cipibus ex Hispania redeuntibus aliquot milliaria obuiam profectus, aliquandiu in hac vrbe substitit. Donauimus domestici horti munusculis, eumque omnia nomine Collegij Rector inuisit.

COMENSE COLLEGIVM.

Aliquot ex Domesticis Rhetoricis huc missi studiorum causa, & numerum nostrorum duplo fore auctiorem credidere, & vt denuo in hoc Collegio sublata superioribus annis paucitate Discipulorum, Rhetoricę classis restitueretur, effecerunt. Sparsos per urbem quorundam inuidorum operamini honorificos de nostrorum discipulorum processu in literis rumores, impluuium Collegij quantum quatum est, vario genere carminum in laudem B.P. Ignatij conuestitum, & Tryphon datus scenico apparatu totius concursu ciuitatis & approbatione, non sine rubore aduersariorum, quod fere noti erant, non modo planè compressit, verum etiam magnum gymnasio nomen, & gratiam conciliauit. Mulier addicta Luthero, in eiusque erroribus ita obstinata, vt nulla ratione de sententia dimoueri posset, aut si argumentis vrgeretur, obdurato ingenio ignoratiam excusaret, nec bonitatem causę, aut magistris suis doctrinam, sed doctrinę causęque ac sibi deesse magistros diceret, nostri sacerdotis multo labore ac precibus, quibus assidue miserę salutem deprecabatur, ad sanitatem mentis redijt, vniuersęque vitę peccata confitēs, Ecclesię reconciliata est. Sacerdos è nostris ab Episcopo diocesis obeunte socius adscitus, confessionibus audiendis & Cathechismo
radendo

tradendo, nec parum, nec sine fructu laborauit, sed dum in salutem animorum toto pectore incumbit, propius abfuit, vt salutem ipse corporis amitteret, siquidem in itinere fallente vestigio lapsus à prærupto admodum præcipitique loco, qui profundissimæ valli imminebat, tam diu deuolutus est præceps, quam diu ad saxum imminens allisus hæsit, à quo & vitam habuit & vulnus, semiuuius domum relatus, verum cruribus, brachiis, ac toto corpore contusus, cum sæpius in lapides & petras impigisset, breui etiam conualuit. Hæc Dei prouidentia in vno seruando in tam aperto discrimine, illustrius domi apparuit in cõmuni luctu ac mœi ore ab omnibus auertendo. Nam Augusto ineunte noctu tacta de cælo domus, cum fulmen totam pene domum oberraret, sibi que per multa cubicula fecisset iter, nostris in ijs decumbentibus audito fragore, dum alter alterum ruina oppressum credit, (quæ Dei bonitas fuit) illico omnes incolumes apparuere, nec magna admodum ruina domus consecuta est. Superioris deambulationis particula disiecta, decrustata prorsus interius cubicula, quæ illi obuiam fuerant, dum in sacrarium Dei in templum viam quærit, vbi sacræ Iconis ad aram maximam decorata ornamenta per interualla labefecit, postera luce periculo diuulgato, confluentium ad nos concursus, quibus res miraculi instar visa est, ciuitatis in nos beneuolentiam declarauit. Sodalitas etiam quædam suo præsidi reconciliata, sodalesque ipsi confirmati, ne exacerbatis animis pietatis quædam opera desererent. Ex his cum satis pateat, omnia totius fere insulæ incom-

com.

commoda ex intestinis odiis nasci, quæ incredibile est quantum discordiarum foueant, vt radicitus malum aliquando extirpare possint nostræ disciplinae alumni, ijque præsertim, qui B. V. Sodalitatem frequentant, quæ hoc anno primariæ Romanæ aggregata est, ad iniurias Christi causa æquanimiter ferèdas edocerent. Et sane habet hoc in his adolescentibus magnâ admirationem, qui ferociam parètum suxerunt cum lacte nutricis. Inductus etiam singulis annis generalis confessionis vsus.

DOMVS PROBATIONIS Genuensis.

Laborauit hoc anno Domus Probationis Genuensis angustia rei familiaris, quæ neq; annuo redditu capita tantummodo 20. alere potuisset, hoc anno præter sacerdotes 4. cum 2. adiutoribus veteranis, Nouitijs ad 40. sumptum suppeditauit. Non minus capite laborarunt Tyrones aliqui: quippè à crassiore cœlo, liberioreque vita, ad subtiles auras, & arctius viuendi genus traslati cum fuerint, nō mirum in ipsis nonnullam valetudinis factam mutationē esse. Enimuero rerum omnium sapiētissimus gubernator, & moderator Deus vtrique bene prouidit incommodo, siquidem ad subleuandam inopiam plurimis hinc inde collatis cleemosynis, aureorum quadrigentorum quinquaginta summa completa, & ineunte autumno partito numero Nouitiorum cum Aronensi Probationis domo, sumptus non parum imminuti. Accessere etiam ad annuos reddi:us quingenti nummi aurei

aurei huic domui in perpetuum dono dati à viro nobili, qui vna contentus diuina gloria, nomen suum vulgari noluit. Ecclesia S. Ioan. Bapt. decollato sacra, octauo ab hinc anno ab Abbate Flisco societati donata, superatis multis difficultatib⁹, ipsis èt non modo nõ refragantibus, sed suffragantibus Dominis, Pontificio diplomate obtento, nostris vsibus peropportuna hoc tandem anno concessa est. Ægræ porro valetudini, ne progredereetur, terminum posuit Deus, tum vero etiam ampliore illam animi ac mentis robore compensatam mitigauit, tantus enim hoc anno fuit Tyronum omnium ad omnem perfectionem ardor animi, nihil vt propemodum meditari, nihil habere in animo viderentur, quam vt animi impetus ratione coërcerent, proprias cupiditates frâgerent, & vt verbo dicam, totius perfectionis exemplar Christi Domini in se effingerent. Duxit originem tam præclarus in virtute progressus ex illo vberissimo Societatis nostræ fonte virtutum omnium (hoc enim nomine B. P. N. Ignatij commentationes appellari posse videtur.) Nouembri exeunte superioris anni, in eius locum, qui Collegij Genuensis moderandi munus subierat, alter Nouitiorum magister suffectus est. Huius & prima cura fuit, vt & ipse, & Tyrones omnes mentes suas ad cœlestes satus accipiendos, Beati P. Ignatij commentationibus præpararent. Et quidem pij otij constitit fructus; namque ijs sunt inflammati desiderijs, mirum vt videri debeat nemini, si inter paucos dies, & menses tot, tam crebra, tamque insignia ediderint exempla virtutum. Anno vertente alter Nouitiorum magister in proximi locum successit, quod Aronam ille vete-

B

rem

rem Tyronū coloniam, novos colonos deduxisset,

DOMVS PROBATIONIS
Aronensis.

EX Logicorum, & humanistarum nostrorum seminario iterum domus Probationis constituta, ineunte Autumno, vt supra dictum scholasticis per varia Collegia distributis. Nouitij omnes recens in Societatem admissi, quinq; exceptis, qui ex Genuensi Tyrocinio huc commigrarunt, quibus haud salubris cœli illius subtilitas. Pergratum sibi oppidani, sed præsertim illustrissimos Cardinalis Borromæ⁹ hanc Tyronum in antiquam sedem restitutionem accidisse, nō obscure declararunt. Consuetæ Tyrocinij exercitationes paulatim & experimenta resumuntur, quibus Deo bene iuuante effectum iri speramus, vt solida iaciant, & iacta confirment fundamenta virtutum.

NICÆÆ SEDES.

ADolefcens quidam annos decem & septem circiter natus, ad B. Virginis cætum inuitatus à sociis, ægre primum id sibi persuaderi passus est, mox simulac in æde vestigium posuit, illico iterum mutata voluntate, nullis Sodalium summis vel infimis precibus retineri potuit (tunc abhorrebat ab hospitali domo, in qua primis mensibus degerunt nostri) recedit solus, rectà natatum proficiscitur, statimque ingressus hauritur aquis, nec nisi efflata anima apparet. Dimisso Sodalitio vulgatus repentinus casus, explicari non potest, quantum metum omnibus intulit, & cum, qua hora tam horribile spectaculum euenisset,

nisset, secum ipsi reputarent, mirabiliter sunt omnes ad B. Virginis cultum, & pietatem excitati. Sicque vnus infelicis exitium in multorum salutem radundauit. Mahometanus iam senex triremium captiuus, quod à patruo viro docto audisset adolescens, legisse illum in suis libris, cæteras quascunque sectas in Christianorum fidem tandem aliquando desituras, essetq; ad nostram religionem vir valde propensus, hoc viso ad eandem inflammatus est. Videre sibi visus est in somnis sacerdotem è nostris, à quo manu prehensus, hilari vultu, vt secum iret inuitatus, cum petijisset quonã audijt: in hortum Domini. Annuens ergo in paruum quendam hortum perductus est, sed tanta amantate his fructibus consitum, ac floribus suauissimum odorem afflantibus distinctum, vt omnes delicias mûdi superaret. Visum cõprobauit euentus; Ab eodem enim Patre, quem sibi videre visus erat, catechismo imbutus est, baptismumque postea suscepit.

RESIDENTIA TICINENSIS, ET
Alexandrina.

ADolefcens è cætu B. Virginis, animi causa è nauicula dũ piscaretur in Ticino, ea vi decurrētis aquæ ad molendinum allisa, ac distracta, sociis, qui cum eo erant in nauì, tabulas, lignaq; alia, vltimum naufragorum effugium arripientibus, solus ipse repentino periculo correptus, inops consilij, iam iam aquarum vorticibus absorbendus erat, nisi tutela B. Virginis implorata saluti fuisset. Vix Dei parentem inuocarat, cum repente illi iniecta cogitatio est, vt se in profundum aluei sub molen-

B 2

dini

dini rota deliceret, sicque præter omnium opinionem apud quos iam erat illius deplorata salus, diuinitus incolumis euasit.

Alexandriæ etiam consueta Societatis officia magno concursu ciuitati præstita. Illud nouum ad ciuitatis in nos beneuolentiam declarandam, ab ea uidelicet, nobis insciis, ab admodum Reuerendo Aulerio ducentorum aureorum annui redditus impetrati, qui iam aliis destinati fuerant. Trium fratrum inimicitia, qui sæpius ad arma confugerant, in amicitiam uersa. Coëmpta domus ad futuri Collegij exædificationem necessaria. Eluxit in hoc pia Sodalitatis B. Virginis liberalitas, quæ ad id dimidiam pecuniæ summam vltro attribuit.

